

مطالعات پتروگرافی و کانی‌شناسی سنگ‌های مافیک و الترامافیک منطقه کوهی واقع در افیولیت ملانژ رباط سفید تربت حیدریه

محمدزاده، زینب؛ ابراهیمی، خسرو؛ مظاہری، سید احمد

دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

افیولیت ملانژ‌های شمال تربت حیدریه (رباط سفید)، بخشی از افیولیت‌های ایران مرکزی است که با نام نوارهای حلقه‌ی خردقاره مرکز و شرق ایران مرکزی را فرا گرفته‌اند آقانباتی (۱۳۸۳).

عمله تربین و قدیمی تربین واحد‌های منطقه واحد‌های مربوط به سری افیولیتی با سن کرتاسه بالا است که از نظر سنگ‌شناسی شامل دونیت و هارزبورزیت سرپانتینیتی شده، گابرو همراه با دایک‌های میکرو گابرو، دایک‌های دیابازی و پیروکسنیت‌ها (عموماً اورتوپیروکسنیت) می‌باشد.

از سنگ‌های دگرسانی واحد‌های الترامافیک می‌توان از سرپانتینیت‌ها که بخش نسبتاً وسیعی از منطقه را فرا گرفته‌اند نام برد، علاوه بر آن کانی‌های دگرسان شده تالک و رگه‌های هونتیت نیز فراوان است.

در این مقاله ویژگی‌های سنگ‌شناسی، کانی‌شناسی و پدیده رودنثریتی شدن در منطقه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

Petrography & mineralogy mafic and ultramafic Kuhi rock's located in Robat Sefid colored mélange

Mohammadzade, Zainab; Ebrahimi, Khosro; Mazaheri, Ahmad

¹ Department of Geology, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad

Abstract

Colored mélange of north Torbat heydariyeh(Robat Sefid), is part of central Iran ophiolite's that with nam ring band's Surrounds Central and East Central Iran Micro-continent.

Major and Oldest unites location are related by ophiolite suite with cretaceous age that petrographic observation includ serpentinitized dunite & hurzburgite, gabbro, with microgabbro dike's, diabase dike's and pyroxenit (generally orthopyroxenit).

Of altred ultramafic rock's Could be serpentinite that is extensive . In addition, alteration minerals such talk and huntite vein's There is also much .

In this article Characteristics of petrography and mineralogy and rodingites Be studied .

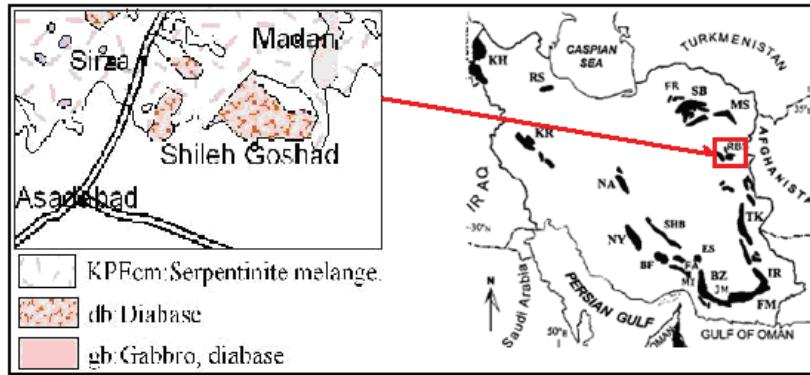
مقدمه

افیولیت ملانژ شمال تربت حیدریه در این منطقه سکانس تقریباً کاملی از ساختار یک مجموعه افیولیتی نشان می‌دهد که از قاعده به طرف بالا به شرح زیر است:

آمفیوبولیت‌های قاعده‌ای: در نتیجه روراندگی پوسته اقیانوسی بر روی حاشیه قاره، در قاعده افیولیت تشکیل شده‌اند. پریدوتیت‌های متامورفیک شامل: هارزبورزیت، دونیت، ورلیت، لرزولیت و سرپانتینیت.

سنگ‌های کومولیت: کانی‌های تشکیل دهنده در آشیانه ماقمایی در مرحله اول با تشکیل اولترامافیک‌ها و در مرحله دوم با تشکیل سنگ‌های گابرویی همراه بوده است.

مجموعه دایک های صفحه ای: در اثر تزریق دایک ایجاد شده اند و عمدتا سنگ های دیابازی را شامل می شوند.
روdnثیت: در نتیجه متاسوماتیسم سنگ های دیگر مانند دایک های گابریوی تشکیل شده اند، آقانباتی(۱۳۸۳).
منطقه مورد مطالعه در محدوده شمال غرب تربت حیدریه در مسیر اسد آباد در جاده خاکی و ۷ کیلومتری جاده آسفالتی شرق روستای کوهی در مختصات جغرافیایی با طول N ۳۵°۲۹'۳۸" و عرض جغرافیایی E ۵۹°۲۳'۱۷" واقع شده است.

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی و زمین‌شناسی منطقه کوهی در افیولیت ملانژ‌رباط سفید

بحث:

بر اساس مطالعه مقاطع نازک و بررسی کانی‌شناسی و تشخیص بافت موجود در سنگ ها ۶ واحد مرتبه با افیولیت ها در این منطقه شناسایی شده اند که به ترتیب فراوانی عبارتند از: ۱- سرپانتینیت ۲- گابریو ۳- هارزبورژیت سرپانتینیتی شده ۴- دونیت سرپانتینی شده ۵- پیروکسینت ۶- دیاباز

سرپانتینیت:

این بخش وسیعی از منطقه را شامل می شود . سنگ های پریدوتیتی اعم از هارزبورژیت و دونیت و غیره تحت تأثیر دگرسانی شیمیایی، سرپانتینی شده و دایک های متعدد دیابازی قطع کننده این واحد هستند. بافت موجود در این سنگ ها طی مشاهدات میکروسکوپی به علت میزان بالای دگرسانی ، مشبک یا غربالی می باشد.

هارزبورژیت سرپانتینی شده:

باft این سنگها پورفیروکلاستیک تا گرانولاستیک است، علاوه بر این نیز بافت مشبک که بدلیل سرپانتینی شدن سنگ بوجود آمده است در این سنگ ها قابل مشاهده است. آنتی گوریت و لیزاردیت دو ن نوع سرپانتین غالب در این سنگ ها می باشند وجود بافت پورفیروکلاست به علت وجود بلورهای نسبتا درشت باقی مانده برونزیت می باشد که خود بلورهای برونزیت بافت شیلر را نشان می دهد. یکی از ویژگی های این سنگ ها وجود انکلزیون هایی از کلینوپیروکسن درون اورتوپیروکسن ها می باشد که نشان دده تقدم تبلور آن نسبت به اورتوپیروکسن است.

دونیت سرپانتینیزه:

دونیت های منطقه سنگ های نسبتا متراکم و همگنی هستند که بیش از ۹۰٪ آنها از الیوین تشکیل شده به شدت سرپانتینی شده و دارای بافت غربالی هستند و در بررسی مقاطع نازک در تمام مقطع باقی مانده های رنگین الیوین با بافت رلیک را می توان مشاهده کرد.

گابریو:

این واحد با رنگ خاکستری روشن تا تیره در محدوده مورد مطالعه مشاهده می‌شود بخش کوچکی از گابروها به صورت دایک‌های کوچکی درون واحد سرپاتینینیتی قرار دارند. کانی‌های اصلی آن پلازیوکلاز(ابرادوریت-آنورتیت) در حدود ۴۰٪ تا ۸۰٪ سنگ‌ها، پیروکسن، آمفیبول، در موارد کمی الیوین گاه به همراه کانی‌های اپاک به عنوان کانی‌های فرعی هستند. در بررسی مقاطع نازک و مطالعات آزمایشگاهی انواع هورنبلند گابرو، پیروکسن گابرو، هورنبلند گابرو نوریت، پیروکسن هورنبلند گابرو نوریت، گابرو نوریت و الیوین گابرو نوریت تشخیص داده شد و بافت آن‌ها ایترسراط (در گابرو‌ها با اندازه بلورهای متوسط) تا دولریتی (در میکرو گابرو‌ها) است. دگرسانی غالب در این سنگ‌ها سوسوریتی شدن است که پلازیوکلازها به شدت به کربنات، اپیدوت و کمی سریسیت تبدیل شده‌اند و گاه‌ها بلورهای پیروکسن کلریتی و یا تا حد خیلی کمی کربناتی و اپیدوتی شده‌اند.

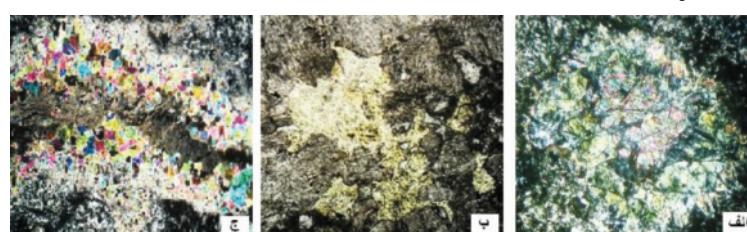
در الیوین گابرو نوریت‌ها پدیده‌ای تحت عنوان کرونا یا بافت تراکتولیتی دیده می‌شود که بلور‌های الیوین از اطراف با کربنات‌های ناشی از دگرسانی پلازیوکلاز‌ها واکنش داده و در اطراف بلور الیوین یک حاشیه واکنشی که به ترتیب از سمت بلور به خارج شامل یک لایه اورتوپیروکسن و سپس یک لایه آمفیبول‌های سوزنی شکل می‌شود، تشکیل شده است.

دیاباز:

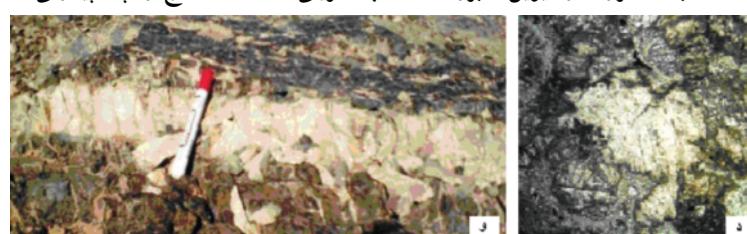
این واحد به همراه صورت دایک‌هایی درون واحد سرپاتینینیتی دیده می‌شود و ریشه در پریدوتیت‌های منطقه دارند. پلازیکلاز و پیروکسن (در صد بیشتر کلینوپیروکسن) از کانی‌های اصلی این واحد هستند. دایک‌های گابرویی و دیابازی عموماً رودنژیتی شده‌اند و درون پریویتیت‌ها بدون حاشیه سرد نفوذ کرده‌اند. از کانی‌های ثانویه تشکیل شده در این دایک‌ها رگجه‌های اپیدوتی، زوئیزیت و گارتنت هیدروگروسولار را می‌توان نام برد.

پیروکسینیت:

این واحد بخش‌های کوچکی از منطقه مورد مطالعه را به صورت پراکنده در بر می‌گیرد. میزان اورتوپیروکسن‌ها به طور کلی بیشتر از کلینوپیروکسن‌ها است، بیش از نیمی سنگ‌ها از نظر کانی‌شناسی در محدوده اورتوپیروکسینیت قرار می‌گیرند. در بعضی از قسمت‌ها توده‌های کروی از الیوین اورتوپیروکسینیت‌ها به صورت کره‌هایی با قطر تقریبی ۳۰ سانتی‌متر و کمتر درون سرپاتینینیت‌ها وجود دارند، این شکل و نحوه خاص قرارگیری آن‌ها که شبیه به ساخت بودیناژ ناشی از تکتونیک به شدت فعال منطقه است.

شکل ۲. (الف) بافت کرونا در الیوین گابرو XPL₁₀ (ب) کلریتی شدن XPL₁₀ (ج) رگجه اپیدوتی XPL₁₀

شکل ۳. (د) گارتنت هیدروگروسولار XPL₁₀ و (نمایی از یک دایک رودنژیتی در کن tact با پریدوتیت‌های آلتره

نتیجه گیری

- به طور کلی رودنژیتی شدن در دو مرحله صورت گرفته است: مرحله اول دگرسانی سنگ‌های موجود و مرحله دوم حاصل واکنش سیالات مختلف با سنگ‌های دگرسان شده می‌باشد. به نظر می‌رسد رودنژیت‌های منطقه مورد بررسی تا تشکیل گارنت‌هیدروگروسولار پیش رفته است و در آن اثری از کانی ثانویه پکتولیت که در مرحله نهایی تشکیل می‌شود نیست.

- الترامافیک‌های منطقه به شدت تحت تاثیر فرآیند آبگیری سرپانتینیزه شده‌اند. از جمله کانی‌هایی که می‌توانند همراه با سرپانتینیت‌ها باشند بروسیت (در صورتی که ماده سیلیس کم باشد) و تالک (اگر مقدار سیلیس کمی زیادتر باشد) مانیتیت‌های ثانویه و کربنات‌هستند، این در حالی است که کانی بروسیت مشاهده نشد.

- وجود بافت‌های واکنشی نظیر بافت کرونا نشان دهنده تغییرات فشار و دماهی است به نحوی که کانی‌هایی که در شرایط گوشته فوقانی پایدار است در شرایط فشار ضعیف‌تر در مجاورت پلاژیوکلازالزا به مجموعه‌ای تبدیل می‌شود که در شرایط پوسته زیرین پایدار است.

مرجع‌ها

- ۱- کریم پور، م.، سعادت، س، ۱۳۸۵ مطالعه و بررسی پتانسیل‌های معدنی و تعیین الیت‌های اکتشافی با استفاده از داده‌های ماهواره‌ای آلتراسیون، رئوشهیمی و رئوفیزیک در محدوده ورقه ۱:۵۰۰۰، رباط سفید، مرکز تحقیقات معدنی شرق ایران
  - ۲- آقانباتی، ع.، ۱۳۸۳، زمین‌شناسی ایران، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور
  - ۳- کریم پور، م.، ۱۳۷۷، پترولوری سنگ‌های آذرین و کانسارهای ماقمایی، نشر مشهد
  - ۴- سبزه‌ای، م.، ۱۳۷۷، پترولوری افیولیت‌های ایران، سازمان زمین‌شناسی کشور
- 5- Sabzehei, M.: Rodingitization of Iranian basicrocks : A new interpretation, *Journal of Science, Islamic republic of Iran*, (2002)
- 6- Bazubandi, M.H., study of Petrography and Petrology of Soltan-Abad Metamorphic Complex in Relation with Sabzevar Ophiolite, MS thesis, Tehran Univ (2000).